

Muvazaa 2

– Bayram KAYA · 30 Mart 2018

İlahlar kolektif oluşa göre kolektif yapının işlerini düzenliyor bizatihi iş görüyordu. El ise; sanal bir rızık dağıtma işinden sonra, sahipliği tescil kıldığı kişilere, sahipliğine göre kolektifin malını ve üretimlerini payına düşen rızık olarak efendilere veriyordu.

Yani El; mal, mülk sahibi olmasaydı biz; ne El'i bilecektik. Ne El'i evren yaratıcılığıyla tanıyacaktık. Ne El'in yaşama verdiği önemi duyacaktık. Ne "canı ben verdim, ben alırım" dediğini duyacaktık. Ne El'in bilim sahibi olduğunu bilebilecektik. Ne de El'i acıyan, bağışlayan, merhamet eden oluşu içindeki ihsanlarını bilecektik

Varsa ve yoksa El; "Yerde ve gökte bulunan mülkün sahibi benim" diyordu. El önce kendi sahipliğini vurgulamak ve bu sahipliği ile gücünün tanınmasını istiyordu. Kişilerin de bu mülk sahipliğine boyun eğen tevekkül ediciler olmasını istiyordu. Çünkü biraz sonraki söylemi boyun eğmeye açık tehditti.

"Ben mülkümü dilediğime, dilediğim gibi veririm. Mülk verdiklerim kendilerinden razı olduklarımdır". El'in razı olunanlar kimlerdir? Aslında ilk nefesine uyan uyanıklardı. Ama El şöyle diyordu. El'den, El'in rızık verip vermeme tehditli sahiplik gücünden korkup; El'e sığınanlar da El'in sahiplik gücüne sığınır olanlardır. El'in kendisine yani El'in gücüne sahiplik gücüne kulluk-kölelik edenlerdir.

Sürekli El'i ve El'in mal mülk sahipliğini anma işiyle kişi zikir içinde olacaktı. Zikir gibi ezber ve tekrar edişin bir yansıma biçimi de koşullu öğrenmedir. İşte zikir koşullu öğrenmeydi. Zikir El ile yapılan ahdi yani teslimiyetçi kölelik sözleşmesini sık sık ananlardır. Her şeyin El'den olduğunu bilenler El'in razı olduklarıydı. El (sahiplik gücü) iyiyi de kötüyü de size verendi. El ilk süreçte bu ihsaslarıyla var olmuştu.

El'den geriye doğru (sahiplik gücünün ilanından geriye doğru) gidersek; doğa milyonlarca yıldır koyun, inek, meyve, orman gibi sonsuz birçok mülk olucu vs. ilenlerle doludur. Ama üzerinde emek etkisi olmayan bu mülk oluculara hiç kimse benim mülküm diye sahip çıkmamıştır.

Sadece birçok üst üste olan zaman nişleriyle dolu yaşamların sağlama ilişkileri belli bir çevre içinde kolektif bir bölge edinmiştir. Sahiplik süreci bir kez ortaya konduğu zaman bu sahiplik etrafına doğru alan etkisi koymakla sahiplikler hareket için "alan kazanır". Sahipliği kazanan kolektifse alan etkisi başka türlü yansır. Sahip olan El ise El'in kazandığı bu "alan etkisi" size başka türlü bir takdir ve irade mana gücü oluşla yansır.

Alan etkisi nereden geliyordu? Üreten emek güçleri üzerinden sizlerin koyuna, ineğe, buğdaya vs. duyduğunuz gereksinmelerinizden (muhtaçlıktan) ileri geliyordu.

Sizin doğa içinde bu tür gereksinimle bencillığe göre belirlenir olmanız vardı. Belirlenir olmanızın alan etkisi (sahiplik etkisi) sizlere bir uyarıcı oluşuyla etki yapar. Bu etki sizi bencillik doğrultusunda eyleme geçirir. Bu eylem sizi çevreye doğru hareketli kılıyordu. Siz milyonlarca yıl bu nedenle doğada sağlama yaptınız.

Bu sağlama dönemi içinde kişisi sahiplik aklın ucunda bile geçmediği için sağlatım olan nesnelere hiçbir sahipleri yoktu. Sahip oluşlar ortaya çıktığında da, ben güdenle olan bu uyarıcılar ile siz eskisi gibi doğada sağlama yapmaya doğru yönelmiyordunuz. Birbirine bağıntılı girişimin üretim hareketi içindeydiniz. Bu bağıntı bileşkeyi ortaya koyan giriştiricilerin kolektif gücü sizden alınıyordu.

Çünkü kolektifin elinde alınan ormanlar, kırlar, dağlar, su vs. de bu sahiplik içindeydi. Bunlar artık El mülküydü, El toprağıydı. Kendisini "Ben Şadday dağlarının da sahibi olan El 'im" diye tanıtan söylemi hatırlayınız. El sahiplik gücü olmakla sizin yaşam çevrenizin sahipliğıydi. Yaşam çevrenizin bitişiğı olan aşağı taraf topraklara "yer" deniyordu.

Ve yukarıları topraklarına da "gök" deniyordu. Gök kelimesinin ilk kullanımı biçimi kafamızın üstünden itibaren dikey olan boşluğu değil aksine yaşam çevrenizin bitişik sürekliliğı olan ama sizin orada etkin olmadığınız topraklar olmakla üst yan, üst taraf, üst taraftaki topraklar anlamına An (gök) deniyordu. İşte bu anlamla YER (Kİ) ve AN (GÖK); BAŞKA BAŞKA BİR EL'İN SAHIPLIĞIYDILAR.

Gök denen topraklar Akadlardı. Yer denen topraklarda Sümerlerdi. Yani AN (GÖK) ve Kİ (YER) İDİLER An (gök) ve Kİ (yer) üretim ilişkilerinin ittifak eden birleşme ya da koalisyonları nedeniyle AN VE Kİ birleşmesi olan ANKİ İlahı bu birleşmenin gücü olarak "Gökte ve yerde olan mülkün sahibi benim diyordu.

Görüyorsunuz ki Gök yer kavramı tarihsel bildirişim veren bir ulamdır ve dönüm noktasının mesajıdır. Ve entegre içinde kolektif oluşun bilincidir. Oysa İleride dinleri de oluşacak El mantalitesi ben özneli muvazaanın soyut ve gerçek dışı dayanağına, danişık olmasıdır.

El zihniyetli sahiplik beyanı, süreci ilişkilerinden kopardı. Bağıntılarından kopan süreç entegresi içinde varlığı kolektif emeğe; varlığı kolektif emek gücüne; varlığı kolektif araç-gerece kullanımına ve kolektif bilgi girişmesine muhtaç olmasıyla zorunlu bağıntı olan "arazi" girişeni arazi (mülk) sahipliğı olmakla bu zorunlu bağıntılardan koparılıyordu. El bu gizlenen, saklanan, hile olan bu yerlere oynuyordu.

Yüz binlerce yıl arazi neden El' sahipliğinin deklarasyonu olmamıştı da El şimdi kendi arazi sahipliğinin manifestosunu yapıyordu? Çünkü kolektif bilinç ve bilgiyle, kolektif araç gereç üretimi ile ve kolektif araç gereç kullanımıyla ve kolektif emek ve kolektif emek gücüyle girişmeyen bir arazinin ve arazi sahipliğinin hiçbir anlamı yoktu da ondan.

Çıplak, doğal olarak verili olan bir araziyi, El ve insan nezdine arazi yapan süreç; toplumun kolektif girişmeli bağıntılarından kaynaklanır. Arazi (üretim gücü olan nesnelere) toplumcu kolektifin girişmesiyle arazi olup yine kolektif oluşturur. Kolektif bağıntılarından koparılan arazi kolektife muvazaa olan üretimi vermez.

Bu zorunlu ilişki içinde birinin olmadığı zaman diğerinin de tam olmadığı bir ilişkidir. İşte El birbirini üreten bu zorunlu ilişkenli içindeki araziye ilişkilerinden koparıyordu. Sonra da ilişkilerinden kopan araziye (üretim gücü nesnelere) benim diyordu. Bu sahiplik egemenliği ile emek ve emek gücü sahibi insanlara da kölem diyordu.

Böylece sahibi olduğu araziye (üretim gücüne) kölem dediği insan üzerinde kolektif gücü yeniden katıyordu. Hile buradaydı. Üretim hareketi ve kolektifin gücü sahiplikle köle bağıntılı girişmeler altına gizleniyordu. Bu nedenle El mantalitesi içinde bilinmesi istenmeyen aldatma, hile, hırsızlık ve mal mülk ilişkisi vardır. Bilinme neyle olur? Akılla, fikirle ve tarihi bilinçle. El tandanslı dinlerde de us yoktu.

El zihniyeti içinde kimi kişilerin mal mülk sahipliği vardır. Kurnazlığı, kişisi tapuya çevirme vardır. Kolektifin malını iç etme vardır. İlahi dönemin nesnellığı ve akli fikri yoktu. Aksine bu mal mülk ilişkisi olan sömürü sorgulanmasın diye zikir vardı. İman vardı. İman sömürü sözleşmesinin köle ve sahiplik mantalitesiydi.

Ortaklığa ait mal mülk ilişkisi üzerinde kotarılan kişisi nefse uymakla sahip olunan kişisi mal mülk ilişkisi bilinmesin diye El mantalitesinde akıl, fikir yoktu. Demokrasilerde cehalete neden seslenildiğini bildiniz mi?

Genel işleyişle belirleyiciliğin içinde, tarihi hafıza içinde insanlar birden bire azıtıp, sapıttıkları için birçok El'lere inancı olmakla tapmamışlardı. Ve birçok El ile ahit sözleşmesi yapmamıştı. El, ilk toplumcu inşa olan kolektif ittifakları parçaladı. Bir kısım parça üzerinde El kendi sahipliğini ve kendi hükümranlığını ilan etti. Her bir ittifak içinde El'in bu güç sağlaması nedenle bir değil birçok El'ler vardı. El bir kişi sahipliği hükümranlığıydı. Hükme bağlılık ve teslimiyet te uyduluk ve iman akdiydi.